

Association) honlapját (<http://lazarus.elte.hu/cet/modules/toponymy/index.html>) és használatát. NAFTALI KADMON (275–287) a helyneveknek a GIS (Geographic Information Systems) segítségével történő egyetemi szintű tanításáról ír. A kanadai HELEN KERFOOT (289–303) az Egyesült Államokban folyó földrajzinév-standardizáció folyamatának az oktatásban történő alkalmazására ad ötleteket.

RAÁTZ JUDIT – BACSKÓ MÁRTA

ACTA ONOMASTICA 48. (2007)
Főszerkesztő: MILAN HARVALÍK
Ústav pro jazyk český AV ČR, Praha, 281 lap

1. A cseh névkutatás folyóirata ez évben 16 tanulmányt és a szokásos rovatokat tartalmazza. A tíz cseh nyelvű tanulmány mellett három lengyel, két angol és egy szlovák is olvasható a többségükben cseh szerzők tollából.

2. **Tanulmányok.** – Hat helynévtani, négy személynévtani és hat egyéb névtani kérdést tárgyaló tanulmányt tartalmaz a folyóirat. – Helynévtan: M. CZAPLICKA-JEDLIKOWSKA lengyel nyelven ír a Délnyugat-Lengyelországban lévő, a cseh határhoz közeli Kotlina Kammiennogórska hegyecsúc-, hegygerinc- és lejtőneveiről (11–21). R. DITTMANN tollából arról olvashatunk, hogy a „Kralicei Biblia” 1766-os hallei kiadása hogyan szabott a későbbiekben is uralkodó irányt az Újtestamentum helyneveinek cseh fordításában (22–31). †J. DOMAŃSKI lengyelül ismerteti 14 északkelet-csehországi, középkori folyónév etimológiáját és jelentését (32–43). A cseh hegység, *Královka* nevééről V. LÁBUS értekezik (108–12). P. ŠTĚPÁN a tulajdonnevekből *-ina* és *-inka* szuffixumokkal történő cseh helynévképzést választotta témájául (156–64). A londoni P. WOODMAN angolul ír az exonimák tárgykörén belül a cseh földrajzi nevek angol változatairól (176–92). – Személynévtan: A nagyszombati M. BELÁKOVÁ szlovák nyelvű tanulmánya szocio-onomasztikai szempontból vizsgálja az általános iskolás gyermekek becenévképzését (7–10). JAN SVOBODA munkájának, a „Régi cseh személynevek” második kötetének kiadása körüli problémákról ír L. OLIVOVÁ-NEZBEDOVÁ (125–42). A csehországi Hradec régióbeli, 16. századi adójegyzék személyneveit mutatja be S. PASTYŘÍK (143–51). P. ROŽMBERSKÝ a 17. század közepétől a 18. század közepéig terjedő időszakban keletkezett céhbeli ragadványnevek motivációját és számbeli növekedésének okát fejti ki (152–5). – Egyéb névtani kérdések: M. GIGER és P. ŠTĚPÁN a szótárakban meg nem található, így a számítógépes adatfeldolgozásban problémákat okozó szövegegységek (pl. tulajdonnevek, számtani kifejezések, internet és e-mail címek, stb.), azaz az ún. „megnevezett entitások” rendszerezését tárgyalja (44–53). E. JAKUS-BORKOWA a csillagászattal kapcsolatos intézmények, tudományos programok, asztronómiai és asztronautikai eszközök, valamint az űr megfigyelésére szolgáló tárgyak lengyel neveinek strukturális és szemantikai elemzésével (54–71), Z. JISKRA a nyugat-csehországi malmok neveinek változásaival (72–8), L. KUBA pedig a vonatok, hajók, autók, motorok és repülőgépek cseh neveivel foglalkozik (79–107). V. NIKOLIĆ szerbül adja közre a szerb és a horvát nyelvben meglévő *Čeh*

és *Bohem* népnevek történeti és névtani szempontú vizsgálatát (114–24). W. VAN LANGENDONCK leuveni nyelvész angol nyelven írt tanulmányában a pragmatika, a szemantika és a szintaxis hármásának ötvözetében ad definíciót a tulajdonnevekről (165–75).

Diplomamunkákból és szemináriumi dolgozatokból. – A prágai M. HAMPLOVÁ munkája Közép-Csehország négy falvának körzetében lévő, ember által nem lakott területek elnevezéseit mutatja be (193–202).

Vélemény. – JOSEF KAVKA cseh geológus a cseh térképeken lévő, tévesen írt helyneveket közöl írásában (203–5).

Recenziók. – Hat önálló, két személynévi és négy helynévi témájú művet ismertetnek cseh nyelven (206–18).

Krónika. – E részben KAREL OLIVA életművének méltatása olvasható születésének évfordulója alkalmából (221–31), s megemlékeznek a cseh névkutatás elhalálozott nagyjairól, közölve a munkáikból válogatott bibliográfiát (231–8).

Figyelő. – E rovat névtani híreket és kommentárokat ad közre. Elsőként olvashatjuk a Névtani Értesítő 27. és 28. számának recenzióját (240–2), majd német, szerb, szlovén, lengyel, bolgár, orosz, ukrán és több cseh névtani kiadvány rövid ismertetését (242–69), s mellettük egy magyar vonatneveket ismertető rövid írást is (268). Ezután a cseh internetes térképek elérhetőségei kerülnek felsorolásra (269–72), majd egy beszámoló következik a Cseh Névtani Bizottság 2002–2006-os működéséről (272–4).

A folyóiratot a szerzőknek szóló tájékoztató, a 2007-ben beérkezett könyvek és folyóiratok felsorolása, végül a Cseh Nyelvtudományi Intézet nem névtani vonatkozású kiadványainak rövid ismertetése zárja.

HELTOVICS ÉVA

ONOMASTICA 51. (2006)

Főszerkesztő: ALEKSANDRA CIEŚLIKOWA

**Komitet Językoznawstwa Polskiej Akademii Nauk,
Instytut Języka Polskiego PAN, Krakow, 416 lap**

1. KAZIMIERZ RYMUT, az *Onomastica* eddigi főszerkesztője 2006-ban elhunyt. Helyét ALEKSANDRA CIEŚLIKOWA, a korábbi szerkesztőségi titkár vette át. Az általa és ROBERT MRÓZEK által RYMUT-ról írt megemlékezés nyitja az 51. évfolyamot.

2. A kiadvány tizennégy tanulmányt tartalmaz; ezek fele személyneveket tárgyal. W. PIANKA a szláv nyelvek női személy- és becenévképzésébe integrálódott keresztény, zsidó és muszlim névadási hagyományt vizsgálja (129–44); B. HRYNKIEWICZ-ADAMSKICH orosz nyelvű írásában a 15–16. századi Észak-Ruténiában köznevekből és ragadványnevekből keletkezett családnevekkel foglalkozik (145–97); A. NARUSZEWICZ-DUCHLIŃSKA a lidzbarki kamarabíróság területéről, a 16–18. századból származó helynévi alapú családneveket vesz számba (199–214); I. MATUSIAK Jeziorany körzetének 17–18. századi, lengyel és német helynévi alapú családneveit fogja vattatóra (215–28); M. GRAF és M. KORZENIOWSKA-GOSIENIECKA a 2000. január 1-je után született poznaniai keresztneveit